

Meniu

- Prima pagină
- Lucafaurul de seară
- Editorial
- Debut
- Educație
- Invitație la lectură
- Comentarii
- Atitudinii
- Diverse
- Istoria culturii
- Interviu
- Evenimente
- Știri de presă
- Contact

Caută pe sit

Caută

Arhiva

- ianuarie 2024
- decembrie 2023
- noiembrie 2023
- octombrie 2023
- septembrie 2023
- august 2023
- iulie 2023
- iunie 2023
- mai 2023
- aprilie 2023
- martie 2023
- februarie 2023
- ianuarie 2023
- decembrie 2022
- noiembrie 2022
- octombrie 2022
- septembrie 2022
- august 2022
- iulie 2022
- iunie 2022
- mai 2022
- aprilie 2022
- martie 2022
- februarie 2022
- ianuarie 2022
- decembrie 2021
- noiembrie 2021
- octombrie 2021
- septembrie 2021
- august 2021
- iulie 2021
- iunie 2021
- mai 2021
- aprilie 2021
- martie 2021
- februarie 2021
- ianuarie 2021
- decembrie 2020
- noiembrie 2020
- octombrie 2020
- septembrie 2020
- august 2020
- iulie 2020
- iunie 2020
- mai 2020
- aprilie 2020
- martie 2020
- februarie 2020
- ianuarie 2020
- decembrie 2019
- noiembrie 2019
- octombrie 2019
- septembrie 2019
- august 2019
- iulie 2019
- iunie 2019
- mai 2019
- aprilie 2019
- martie 2019
- februarie 2019
- ianuarie 2019
- decembrie 2018
- noiembrie 2018
- octombrie 2018
- septembrie 2018
- august 2018
- iulie 2018
- iunie 2018
- mai 2018
- aprilie 2018
- martie 2018
- februarie 2018
- ianuarie 2018
- decembrie 2017
- noiembrie 2017
- octombrie 2017
- septembrie 2017
- august 2017
- iulie 2017
- iunie 2017
- mai 2017
- aprilie 2017
- martie 2017
- februarie 2017
- ianuarie 2017
- decembrie 2016
- noiembrie 2016
- octombrie 2016
- septembrie 2016
- august 2016
- iulie 2016
- iunie 2016
- mai 2016
- aprilie 2016
- martie 2016
- februarie 2016
- ianuarie 2016
- decembrie 2015
- noiembrie 2015
- octombrie 2015
- septembrie 2015
- august 2015
- iulie 2015
- iunie 2015
- mai 2015
- aprilie 2015
- martie 2015
- februarie 2015
- ianuarie 2015
- decembrie 2014
- noiembrie 2014
- octombrie 2014
- septembrie 2014
- august 2014
- iulie 2014
- iunie 2014
- mai 2014
- aprilie 2014
- martie 2014
- februarie 2014
- ianuarie 2014
- decembrie 2013
- noiembrie 2013
- octombrie 2013
- septembrie 2013
- august 2013
- iulie 2013
- iunie 2013
- mai 2013
- aprilie 2013
- martie 2013
- februarie 2013
- ianuarie 2013
- decembrie 2012
- noiembrie 2012
- octombrie 2012
- septembrie 2012
- august 2012
- iulie 2012
- iunie 2012
- mai 2012
- aprilie 2012
- martie 2012
- februarie 2012
- ianuarie 2012
- decembrie 2011
- noiembrie 2011
- octombrie 2011
- septembrie 2011
- august 2011
- iulie 2011
- iunie 2011
- mai 2011
- aprilie 2011
- martie 2011
- februarie 2011
- ianuarie 2011
- decembrie 2010
- noiembrie 2010
- octombrie 2010
- septembrie 2010
- august 2010
- iulie 2010
- iunie 2010
- mai 2010
- aprilie 2010
- martie 2010
- februarie 2010
- ianuarie 2010
- decembrie 2009
- noiembrie 2009
- octombrie 2009
- septembrie 2009
- august 2009
- iulie 2009
- iunie 2009
- mai 2009
- aprilie 2009
- martie 2009
- februarie 2009
- ianuarie 2009

Colecția revistei

- Anul 1
- Anul 2
- Anul 3
- Anul 4
- Anul 5
- Anul 6

Citate noi de Ionuț Caragea din ciclul „Sindromul nemuririi”

Articol scris de: **Ionuț CARAGEA** / 7 sept. 2013

Citate noi din ciclul „Sindromul nemuririi”

Ionuț Caragea, septembrie 2013

Ionuț Caragea este unul dintre cei 20 de autori publicați în Antologia aforismului românesc contemporan (Editura Genesi, Torino, 2013). În iunie 2012, Ionuț Caragea câștigă premiul de creativitate la concursul internațional „Naji Naaman” cu aforisme din volumul „Dicționarul suferinței”, traduse în limba franceză de Prof. Univ. Dr. Constantin Frosin.

Biografia autorului :

www.ionutcaragea.ro

<http://usriasi.ro/2013/06/06/caragea-ionut/>

Oamenii nu au nevoie de utopii nesfârșite, ci de lucruri tangibile în care se pot regăsi.

Falsul deștept îi condamnă adesea pe oamenii care îi par inferiori, din neputința de a se ridica la nivelul unui deștept autentic.

De dureri nu ne plictisim niciodată. Ele ne sînt și blestemul, ele ne sînt și salvarea...

Nu rîde de moartea altui om, tot moartea țîi va îngheța și țîe zîmbetul la coțul gurii.

În viața asta lungă cît un anotimp dureros, unii oamenii înfloresc prin iubire și creație. Ei sînt adevărații vestitori ai nemuririi.

Răzbuindu-te pe răul din tine, distrugi și binele care țî-a mai rămas.

Dragostea ne învață mereu să facem dragoste, dar pînă la dragoste sînt atâtea lecții despre comunicare... Cine sare peste aceste lecții, nu va ajunge expert în dragoste ci în disimulări și himere, iar omul pe care a pretins cîndva că l-a iubit va deveni un simplu accesoriu al vanității.

Poți fi superior în lumea în care te naști, zeu ești numai în lumea pe care o crezi singur.

Înțelege revolta omului aflat în suferință. Este ultimul bastion pe care moartea încă nu l-a cucerit.

Oferindu-vă tristețea pe tavă, nu vă-ndemn s-o folosiți ca otravă.

Omul trist este mai viu decît omul care se plictisește de bine.

Cînd începem să uităm, o invităm pe moarte să își aducă aminte de noi.

Din depresie-n depresie, o să-i faci morții impresie...

Cîinele, chiar dacă este lovit, își iubește stăpînul. Omul, chiar dacă este iubit, îl ignoră pe Dumnezeu.

Degeaba scrii lucruri frumoase dacă nu arăți nimănui ceea ce te definește. Să fi sincer și apreciat pentru sinceritatea ta este mai important decît să fii înconjurat de numeroși adulatori pe care i-ai mințit constant, înșîrînd cuvinte goale.

Sînt tăceri mai ucigătoare decît otrava cuvintelor.

Unii cititori sînt atît de sensibili încît ar sări din fotoliul lor comod pentru a-l salva pe autor de la sinceritatea spunînd: „Mai minte-ne, mai minte-ne frumos!”

Iubirea este un time-out prin care încercăm să ducem meciul vieții în prelungiri infinite.

Să nu-i faci pe alții responsabili pentru suferința care te încearcă zilnic, să fii tu marele responsabil pentru binele pe care l-ai făcut celorlalți.

Fericirea este locul de joacă pentru sufletele neprihănite, pe atlasul unei lumi care stă cu degetul deasupra butonului de autodistrugere.

Sufletul călătorește spre inima oamenilor, trupul călătorește spre inima pămîntului.

Nici măcar cimitirele nu pot ține în loc hoardele pustiitoare ale timpului.

Visul nostru e dezmoțirea de aripi a îngerilor care ne veghează.

Viața noastră este doar un oftat care răscolește praful uitării.

Nu uita trupul care a sîngerat pentru viața ta și nici sufletul care a lăcrîmat pentru fericirea ta.

O operă demnă de un mare poet este aceea care, chiar dacă e scrisă în singurătate, este îndreptată mai mult către iubirea de oameni și mai puțin către iubirea de sine.

Există momente în viața noastră cînd ajutorul celor morți este mai important decît ajutorul celor vii.

Iubirea își găsește naivitatea pretutindeni.

Să nu-ți pîngi de mială în fața oamenilor, poetule. Datoria ta este să mergi cu iubirea pînă dîcolo de nori, chiar dacă durerea îți pune lanțuri la fiecare pas, chiar dacă amintirile îți toarnă plumb în oase și-n inimă.

Facebook 150 LinkedIn Email

Similare

Citate noi de Ionuț Caragea din ciclul „Sindromul nemuririi”. Partea a III-a

28 februarie 2014
În „Invitație la lectură”

Ionuț CARAGEA, cu două noi apariții editoriale. Mesajul autorului

7 septembrie 2022
În „Evenimente”

Arena editurilor. FIDES, Apariție editorială: Ionuț Caragea – “Delir cu tremurături de gînduri. Citate și aforisme 2006-2013”

20 iunie 2013
În „Comentarii”

Abonare la articole via email

Introduceți adresa de email pentru a primi notificări prin email cînd vor fi publicate articole noi.

Adresă email

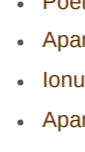
Abonare

Alătură-te celorlalți 2.661 de abonați.

Articole asemănătoare

- Citate noi de Ionuț Caragea din ciclul „Sindromul nemuririi”. Partea a III-a
- Poetul Ionuț Caragea, voievodul din mreaja Google, își lansează trei cărți...
- Apariție editorială: Ionuț Caragea – Cenușa din abis, Ed. Fides, 2018
- Ionuț Caragea – volumul „Cer fără scări/Ciel sans escalier”, editura eLiteratura, București, 2014
- Apariție editorială: „Ascultă-ți gîndul și împlinește-ți visele!”, roman memorialistic de Ionuț Caragea

1 comentariu la această însemnare

 teodor dume spune:
21 februarie 2014 la 18:33

esențe picurate din suflet pentru suflet.
profunzime și adevăr
cu multă simă!

teodor dume,
Răspunde

Lasă un comentariu

Nume [*necesar]

E-mail [*necesar]

Adresă web [*opțional]

Trmite comentariul